

Chuyện Đời Chưa Kể Hết

Từ tháng Tư chuyện đời chưa kể hết, ()
Mỗi một năm lại bộc phát vết thương,
Bao chứng nhân còn oán hận vẫn vương,
Đòi phạm nhân phải buông gươm, sám hối.*

*Cuộc phù du một cơn dài thâm khốc,
Thoắt bóng câu một chốc mây mười năm,
Cảnh đời bao mất mát lẫn thăng trầm,
Bao thù hận, bao thương tâm chồng chất.*

*Bao sinh ly, tử biệt, bao cùng cực,
Tới tận cùng địa ngục của loài người,
Có dân nào thống khổ như dân tôi,
Từ tháng Tư chuyện đời chưa kể hết.*

*Mỗi lần nghe, đọc, mỗi lần uất nghẹn,
Cười như điên và lệ chẳng ngừng tuôn,
Là ngậm ngùi, đau đớn ứ trong hồn,
Là tha thiết cầu xin Trời cứu rồi.*

*Tôi sẵn sàng đem đời tôi đánh đổi,
Cho quê hương có cơ hội vươn lên,
Cho dân tôi có đầy đủ nhân quyền,
Để tiến bước song hành cùng thế giới.*

Trời ơi Trời có nghe lời tôi gọi!

Nguyễn P. Thúy

**** Tháng Tư, 1975***